

## Arrest

nr. 54 820 van 24 januari 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van zowel Macedonische als Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 november 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker, X, luidt het asielrelaas als volgt:

*“U verklaarde een etnische Albanees afkomstig uit Çair (gemeente Skopje) te zijn en de Macedonische nationaliteit te bezitten.*

*Van 1991 tot 1995 was u lid van de “Partij voor Democratische Welvaart” (PPD). In 2001 hielp u het “Nationale Bevrijdingsleger” (UÇK) met de aankoop van medicijnen.*

*Van 2001 tot 2005 was u lid van de “Democratische Unie voor Integratie” (BDI).*

*In 2005 sloot u zich bij de “Albanese Democratische Partij” (PDSh) aan omdat u hoopte van deze partij werk te krijgen.*

*U werd door deze partij tijdens de presidentsverkiezingen van maart 2009 als waarnemer in een kiesbureau aangesteld. Tijdens het stemmen werd u gevraagd om sandwiches te halen. Omdat u*

vermoedde dat men tijdens uw afwezigheid de verkiezingsresultaten wilde manipuleren, weigerde u het kiesbureau te verlaten.

De avond van de verkiezingen werd u op de terugweg naar huis aangevallen door drie gemaskerde mannen, die u sloegen. U meent dat uw belagers politieagenten van de Alpha-eenheid waren. U leidde dit af uit de schoenen die zij droegen. U verloor het bewustzijn.

Toen u terug bijkwam, belde u naar de gemeentepolitie. De politie reageerde op uw oproep maar reed enkel langs; verder ondernam zij niets.

Vervolgens trachtte u bij het ministerie van Justitie een klacht in te dienen, maar toen u daar partijleden van de BDI (Democratische Unie voor Integratie) en de VRMO (Interne Macedonische Revolutionaire Organisatie) zag, besloot u van uw klacht af te zien.

Nadien werd u nogmaals door onbekenden geslagen.

Een week na de verkiezingen voerden gemaskerde agenten van de Alpha-eenheid een huiszoeking in uw woning uit. Tevens bedreigden ze u met de dood ingeval u een klacht zou indienen.

Nadien ontving u drie oproepingsbrieven van de politie. Telkens diende u zich te melden voor een informatief onderhoud. U vermoedt dat deze oproepingen gelieerd waren met uw activiteiten als waarnemer tijdens de presidentsverkiezingen van 2009 en uw lidmaatschap van de PDSH, die slechts een kleine oppositiepartij is. U ging niet op deze oproepingen in omdat u vreesde door de politie vermoord te worden.

Omdat u vreesde voor uw veiligheid, week u in april 2009 naar Kosovo uit. U trok er in bij uw grootmoeder. U keerde wel geregeld kortstondig naar Macedonië terug.

Een tweetal maanden voor uw vertrek naar België werd een bom gevonden in de school van uw kinderen. De veiligheidsdienst van de school vond de bom en verwittigde de politie. De politie werd opgebeld en de bom werd onschadelijk gemaakt.

Omdat u zich ook in Kosovo onveilig voelde omdat uw schoonbroer er tijdens de oorlog werd vermoord, besloot u Kosovo op 9 december 2009 te verlaten.

U week samen met uw echtgenote en jullie vier minderjarige kinderen naar België uit, waar u op 11 december 2009 aankwam en nog diezelfde dag asiel aanvraagde.

Ter staving van uw identiteit en asielmotieven legde u de volgende documenten neer: uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt op 10 december 2007, uw rijbewijs, uitgereikt op 29 november 2011, de Macedonische geboorteaktes van uw kinderen, uw lidkaart van de PDSH, drie convocaties van de politie, d.d. 10 september 2009, 20 oktober 2009 en 1 februari 2010, waarin u wordt opgeroepen voor een informatief onderhoud en een kaart van de verkiezingen van 2005."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.1.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoeker, Kemal KOVACI, luidt als volgt:

"Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde Macedonië te hebben verlaten omdat u problemen had n.a.v. uw deelname als waarnemer in een lokaal kiesbureau tijdens de presidentsverkiezingen van 2009.

Na afloop van de verkiezingen werd u door leden van de Alpha-eenheid in elkaar geslagen en nadien voerden leden van de Alpha-eenheid een huiszoeking bij u uit, waarbij u met de dood werd bedreigd. Verder ontving u drie oproepingen van de politie voor een informatief onderhoud.

Vooreerst is uw bewering dat u door leden van de Alpha-politie in elkaar werd geslagen (gehoor CGVS II pp. 2-4), niet aannemelijk.

Gevraagd hoe u wist dat uw belagers leden van de Alpha-politie waren, stelde u immers deze te kunnen herkennen aan hun schoenen (gehoor CGVS II pp. 3-4). Deze verklaring is evenwel weinig overtuigend. Bovendien verklaarde uw echtgenote in dit verband dat uw belagers leden van de BDI (Democratische Unie voor Integratie) waren (gehoor CGVS echtgenote p. 2).

Geconfronteerd met de verklaringen van uw echtgenote, stelde u dat de politie bestaat uit mensen van VMRO en BDI en uw echtgenote niets van politiek afweet (gehoor CGVS II p. 8).

Deze verklaring overtuigt evenmin, temeer daar uw echtgenote verklaarde dat u haar heeft gezegd dat uw belagers leden van de BDI waren (gehoor CGVS II echtgenote p. 2).

U legde voorts ter staving van uw beweringen door de Macedonische autoriteiten te worden vervolgd wegens uw weigering aan verkiezingsmanipulatie te doen, drie oproepingen van de politie, d.d. 10 september 2009, 20 oktober 2009 en 1 februari 2010, neer, waarin u wordt opgeroepen voor een informatief onderhoud.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat deze door u neergelegde documenten elke bewijskracht ontberen, daar zij manifeste formele en inhoudelijke fouten bevatten.

*Aldus trachtte u door het neerleggen van documenten zonder enige bewijswaarde de Belgische autoriteiten opzettelijk te misleiden.*

*Overigens vindt uw bewering tijdens de presidentsverkiezingen van 2009 te zijn geslagen door leden van de Alpha-eenheid en wegens uw deelname aan de verkiezingen door de Macedonische autoriteiten te zijn vervolgd, geen steun in de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in bijlage aan het administratieve dossier werd toegevoegd.*

*Uit deze informatie blijkt immers dat er tijdens de verkiezingen van 2009, die naar aanleiding van incidenten bij de verkiezingen in 2008 zwaar gesuperviseerd werden, geen onregelmatigheden hebben plaatsgevonden.*

*Gezien bovenstaande vaststellingen de kern van uw asielrelaas omvatten, is uw geloofwaardigheid volledig teniet gedaan.*

*Uw identiteitskaart en rijbewijs staven uw identiteit en nationaliteit, doch deze staan niet ter discussie.*

*Uw kaart van de verkiezingen van 2005 toont aan dat u bij deze verkiezingen aanwezig was, maar werpt voorts geen ander licht op bovenstaande vaststellingen.*

*Aan de authenticiteit van de drie convocaties van de politie kan, zoals hierboven al werd gesteld, niet het minste geloof worden gehecht."*

1.2.1. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster, Mirvete KOVACI, luidt het asielrelaas als volgt:

*"U verklaarde een etnische Albanese afkomstig van Naqafc, gemeente Kacanik, Kosovo, te zijn. U bezit de Kosovaarse en Macedonische nationaliteit.*

*In 1993 trad u in het huwelijk met Kemal Kovaci, een etnische Albanees uit Skopje, Macedonië.*

*Na uw huwelijk trok u bij uw echtgenoot in Çair, gemeente Skopje, in.*

*Drie jaar later verwierf u de Macedonische nationaliteit.*

*Uw echtgenoot was waarnemer in een lokaal stembureau tijdens de presidentsverkiezingen van 2009.*

*Tijdens de verkiezingen trachtte men uw echtgenoot met een smoes naar buiten te sturen opdat men ondertussen de kiesresultaten zou kunnen manipuleren.*

*De avond van de verkiezingen werd uw echtgenoot op de terugweg naar huis aangevallen door drie gemaskerde mannen, die hem sloegen. Uw echtgenoot vertelde u nadien dat zijn belagers leden van de BDI (Democratische Unie voor Integratie) waren.*

*Na dit incident belde uw echtgenoot naar de gemeentepolitie. Deze kwam langsgereden, maar heeft verder niets gedaan.*

*Nadien trachtte uw echtgenoot bij het ministerie van Justitie een klacht in te dienen, maar toen hij daar partijleden van de BDI zag, werd hij bang en keerde hij naar huis terug.*

*Tien dagen na de verkiezingen kwamen vier mensen bij jullie thuis en voerden een huiszoeking uit. Uw echtgenoot werd hierbij hardhandig aangepakt. Uw echtgenoot diende hiertegen vervolgens een klacht in bij de politie van Skopje.*

*Nadien ontving hij een oproeping om zich te melden in het politiekantoor voor een informatief onderhoud. U vermoedt dat deze oproeping gelieerd is met de presidentsverkiezingen van 2009. Uw echtgenoot ging niet op deze oproeping in omdat hij vreesde geslagen of vermoord te worden. Omdat jullie vreesden voor verdere problemen, besloten jullie in april 2009 naar Kosovo uit te wijken. Jullie trokken er in bij uw moeder. Wel keerden zowel u als uw echtgenoot herhaaldelijk kortstondig naar Macedonië terug.*

*Kort voor jullie vertrek naar België werd een bom gevonden in de school van uw kinderen. De politie werd opgebeld en de bom werd onschadelijk gemaakt.*

*Voorts haalde u nog aan dat uw broer tijdens het gewapende conflict in Kosovo in 1999 werd vermoord. Omdat u vreesde voor jullie veiligheid in Macedonië en omdat uw moeder in Kosovo jullie niet langer kon onderhouden en er geen werk is, besloten u, uw echtgenoot en jullie vier minderjarige kinderen Kosovo op 9 december 2009 te verlaten en naar België uit te wijken.*

*U kwam op 11 december 2009 in België aan en u diende nog diezelfde dag een asielaanvraag in.*

*U bent in het bezit van uw Macedonische identiteitskaart, uitgereikt op 12 november 2009, uw identiteitskaart van UNMIK (United Nations Interim Administration Mission in Kosovo), uitgereikt op 30 augustus 2001 en uw Macedonische geboorteakte, uitgereikt te Skopje op 18 maart 1998, waarop staat te lezen dat u in Naqafc, Kacanik, werd geboren."*

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2.2. De motivering van de bestreden beslissing inzake verzoekster, Mirvete KOVACI, luidt als volgt:

*"Er dient vastgesteld te worden dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt vooreerst dat u uw asielaanvraag grotendeels steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, Kemal Kovaci, werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen, die luidt als volgt:*

*[...]*

*Derhalve kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde redenen voor uw vertrek uit Macedonië.*

*Voorts haalde u aan dat u anno 2010 niet naar Kosovo kan terugkeren omdat in Kosovo veel werkloosheid heerst en uw moeder over onvoldoende financiële middelen beschikt om de zorg voor u en uw gezin te dragen (gehoor CGVS II p. 4). De aangehaalde feiten zijn evenwel problemen van louter socio-economische aard, die derhalve geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.*

*Evenmin zijn er in dit verband zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een eventuele terugkeer naar Kosovo een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*De door u neergelegde documenten doen ten slotte geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaarten en geboorteakte staven uw identiteit en het feit dat u de Kosovaarse en Macedonische nationaliteit bezit, maar deze feiten staan op zich niet ter discussie."*

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekers de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift van 22 november 2010 een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 48/4, 48/5, 49/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker laat gelden dat hij zijn belagers niet enkel op basis van hun schoenen herkend heeft, maar ook op basis van hun auto, een zwarte Vento die in een straat zonder verlichting geparkeerd stond; deze uitleg komt volgens hem wél plausibel over.

Verzoeker verklaart dat er helemaal geen tegenstrijdigheid is tussen de verklaringen van hem en zijn echtgenote gezien, aldus verzoeker, de Alfa-politie een eenheid is van de politieke partij BDI.

Aangaande het door de commissaris-generaal weerhouden gebrek aan bewijskracht van de drie door verzoeker neergelegde convocaties, merkt verzoeker op dat hij "bezwaarlijk verantwoordelijk kan gesteld worden voor de manier waarop deze door de politie ingevuld werden".

Hij verwijst naar het Cedoca rapport van 30 juni 2010 waaruit volgens hem blijkt dat Macedonië nog steeds te kampen heeft met corruptie binnen de ambtenarij en het rechtswezen en stelt dat corrupte lokale politieambtenaren er niet voor terugdeinzen om oude versies van politieconvocaties tegen hem te gebruiken.

Verzoeker laat ook gelden dat de commissaris-generaal enkel op basis van de lastens hem aangehaalde discrepanties, onterecht een weigeringsbeslissing nam in hoofde van zijn echtgenote zonder deze discrepanties lastens haar persoonlijk vastgesteld te hebben. Hij verwijst hiertoe naar rechtspraak van de Raad van State waaruit zou blijken dat in geval van fraude of ongeloofwaardigheid, deze eigen dient te zijn aan de verzoeker zelf. Deze rechtspraak zou volgens verzoeker hier per analogie van toepassing moeten zijn.

Het niet vermelden door verzoeker van enige incidenten na de verkiezingen, is volgens verzoeker voldoende reden "om het gebeuren ervan zomaar van tafel te vegen".

Verzoekers vragen van hen de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat aangezien verzoekster, Mirvete KOVACI, zich in het verzoekschrift louter baseert op het asielrelaas van verzoeker, Kemal KOVACI, haar echtgenoot, die problemen in Macedonië aanhaalt, de Raad enkel ingaat op het relaas van deze laatste.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De Raad stelt vast dat de drie oproepingsbrieven, respectievelijk gedateerd op 10.09.2009, 20.10.2009 en 01.02.2010, volgens informatie (Antwoorddocument, ref. MK2010-14) die de commissaris-generaal toevoegt aan het administratief dossier, niet meer gebruikt wordt door de Macedonische politie; het wetsartikel op grond waarvan de convocatie werd uitgevaardigd is een oud artikel. Verder werd de naam van de uitreikende instantie, in casu de eenheid van de politie niet ingevuld, evenmin als de plaats en het adres waar de opgeroepene zich dient aan te melden.

Op basis van deze vaststellingen besluit de Raad tot de valsheid van de voormelde door verzoeker voorgelegde stukken.

De uitleg in het verzoekschrift aangaande deze stukken die verzoeker trouwens ter terechtzitting handhaaft, dat hij *“bezwaarlijk verantwoordelijk kan gesteld worden voor de manier waarop deze door de politie ingevuld werden”*, wordt door de Raad niet aanvaard. Inderdaad wordt niet aangenomen dat de politie oproepingsformulieren tegen verzoeker gaat gebruiken, die eerstens vervallen zijn en daarenboven zwaar incompleet (zie hoger) zijn ingevuld.

De misleiding, die de voorlegging van een vals stuk beoogt, moet worden aangerekend aan degene die er gebruik van maakt en ten bate van wie het wordt voorgelegd.

De enige die er voordeel uit zou halen indien deze stukken door de asiendiensten als authentiek zouden worden erkend, is trouwens verzoeker zelf.

Gezien verzoekster haar asielaanvraag in hoofdzaak baseert op de asielaanvraag van haar echtgenoot, werden de stukken ook ten bate van haar voorgelegd en dient de vastgestelde misleiding ook aan haar worden aangerekend.

In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat aan de verklaringen van verzoeker omtrent het bestaan van een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin als voorzien in artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade, als voorzien in artikel 48/4, §2, a. en b. van voormelde wet, geen geloof kan worden gehecht.

Verzoekers brengen ook geen elementen aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie in dit verband, die de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2, c. van voormelde wet, kunnen rechtvaardigen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE